

Em À Anh Hỏi Thật

Vẫn là ngày hôm qua...hồi chuông nhà thờ đổ, con chim rời khỏi tổ hồi chuông chùa tiếp theo...Cứ tưởng hôm qua, chiều, mát, thì hôm nay mát...Ôi bầu trời bát ngát không một sợi mây giăng, không tiếng chào hỏi thăm good morning ai cả. Hàng xóm đều người lạ, mỗi nhà một quạnh hiu...

Hoa có nở, không nhiều. Đó, cái chào ngày mới? Không thấy ai đi tới, bến xe bus vắng hoe. Cuối tuần, ít người đi, mong ai về cũng khó! Con đường vẫn đại lộ. Con phố...chưa tới giờ mở cửa ra, hàng quán...Mỗi ngày Mỹ buổi sáng tính từ mười giờ trưa khi người bớt thẫn thờ, có người đi thơ thẩn...

Mỹ, cái hay: không lấn, không chen, không hiểu kỳ. Ai đi cứ để đi, xe qua không chút bụi, xe dừng không bốc khói, cả tiếng còi, không vang...

*

Sáng mùa Hè nắng vàng, tôi khuấy cà phê đá. Không chi cũng mệt lả. Tiếng ly đá leng keng, những viên đá còn nguyên ước mơ ngày nóng bức.

Em à, anh hỏi thật: Ghét không người làm thơ?

Trần Vấn Lệ